

МОТИВИ към Присъда №76/11.11.2021г. постановена по НЧХД№968/2021г. по описа на ПЛРС.

Обвинението е против М. В. В. за това, че:

- на 18.12.2020г. в гр. Плевен, на ул. „***” причинил на И. Д. С. лека телесна повреда, изразяваща се в натъртване в областта на лявото око с оток, охлузване и кръвонасядане на горния клепач и зачервяване на лигавицата на очната ябълка, и повърхностно оронване по върха на трети горен ляв зъб, които увреждания са довели до временно разстройство на здравето, не опасно за живота – престъпление по чл. 130, ал.1 от НК.

- На 16.03.2021г. изрекъл думите „***” и „***” в присъствието на И. Д. С. престъпление по чл.146, ал.1 от НК.

Частния тъжител И. Д. С., поддържа тъжбата си.

Повереникът му адвокат Ц.Д. - У. от Адвокатска колегия – гр. София, след кратко описание на фактическата обстановка, счита че обвинението по отношение на М. В. В. е доказано и следва съдът да уважи тъжбата, като му наложи справедливо наказание, както и да уважи предявения граждански иск.

Подсъдимият М. В. В. не признава вината си, счита че не е извършил престъпленията за които е обвинен.

Съдът е приел за съвместно разглеждане в наказателното производство граждански иски предявени от И. Д. С. против подсъдимия М. В. В., за сумата в размер на 1500 лв., представляваща -1000лева обезщетение за причинените на ч.тъжител И. Д. С. неимуществени вреди, в резултат на нанесената лека телесна повреда, изразяващи се в разстройство на здравето, както и болки и страдание, както и за сумата в размер на 500 лева, представляваща обезщетение за причинените в резултат на нанесената обида неимуществени вреди. Както и направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Съдът като прецени обясненията на подсъдимия М. В. В., показанията на свидетелите Л.И.Д., К.С.Д., К.М.Х., Г. В. Т., Т. Г. СР., Н. Г. Б. и ЦВ. ИВ. К., заключението на вещото лице д-р С. Д. К. по изготвената съдебномедицинска експертиза, приложените писмени доказателства, намира за установено следното:

Частният тъжител И. Д. С. и подсъдимият М. В. В., както и техните семейства били съседи в жилищна сграда – двуетажна къща с приземен етаж и дворно място, находящ се в гр. Плевен на ул. „***” ***. Подсъдимият М.В. живеел на *** собственост на свидетелката К.М.. Подсъдимият В. започнал да проявява агресия и да влиза в конфликт със свидетелката Л.Д. – *** на ч.тъжител И.С., при което последният се е намесвал, за да предотвратява ескалирането им до физическа саморазправа.

Между И.С. и свидетелката Л.Д. от една страна, и на М.В. от друга,

съществували разнородни конфликти.

На 18.12.2020г. около 13:00 часа В. два пъти бутнал към стената пред входната врата на сградата ч.тържител И.С. и започнал да му нанася удари с юмруци по главата и горната част на тялото. В резултат на ударите С. получил натъртване на лявото око, оток, охлузване и кръвонасяждане на горния клепач, зачервяване на лигавицата на очната ябълка и оронване на дентина на горния ляв трети зъб.

За случилото се С. подал сигнал в РП-Плевен, въз основа на който е била образувана пр.пр. №480/2021г. по описа на същата прокуратура.

На 16.03.2021г. около 11:30 часа в жилището си И.С. дочул викове от страна на В., който по това време се е намирал в ***, който обитава – „*** ***, ***, придружени от заплаха „***“. Според ч.тържител С. обидните думи са били насочени към него и роднините, с които живее, като счита, че В. ги е изрекъл провокиран от развилия се в предходните дни конфликт свързан с електрическото захранване на къщата, в която съжителстват.

От показанията на свидетелката Л.Д. се установява, че подсъдимият В. е нанесъл удар с юмрук, след което С. се обърнал, подсъдимият го дръпнал за якето и започнали масово удари с юмруци. Подсъдимият дръпнал якето на С., за да го удрия в главата. След това С. се обърнал и подсъдимият го ударил в слепоочието и под брадата с коляно, като свидетелката впоследствие установила, че е счупен единият зъб. В своите показания свидетелката Л.Д. твърди, че подсъдимият постоянно отправя обиди по отношение на нея самата, нейната *** и *** й И.С., като на 16.03.2021г. е отправил закани – „***. ***“, „***“. Обиждал ч.тържител С., като му казвал – ***, ***, *** ***, та.

От показанията на свидетеля К.Д. се установява, че подсъдимият В. е отправял обидни реплики по отношение на семейството на ч.тържител С. – „Ей, *** ***, ***, та. Ей сега ще ви обадя“.

От показанията на свидетелката К.Х. се установява, че подсъдимият живее в ***, като същата му е преписала част от имота. Свидетелката в своите показания твърди, че подсъдимият В. много й е помагал и продължава да й помага, никой друг не й е помагал. Свидетелката Х. отрича да се е случило нещо на 16.03.2021г., както и че не разговарят с ч.тържител С. и неговата ***. Х. отрича и за нанесения побой на 18.12.2020г.

От разпита на свидетеля Г.Т. се установява, че същият заедно със свидетеля Т.С. са извършвали ремонт на фасада и чули писък на жена, като тръгнали да разберат защо вика жената. Т. и С. стигнали на мястото и видели свидетелката Д., ч.тържител С. и един по-възрастен човек, като двамата били легнали на земята, един срещу друг или един върху друг, били се вкопчили двамата мъже. В своите показания свидетелят Т. твърди, че не си спомня дали е видял физически увреждания по подсъдимия и ч. тържител, както и че „може би е имало малко кръв и по двамата ли, по единия ли, нищо не си спомням.“

От показанията на свидетеля Т.С. се установява, че декември месец

2020г. са правили изолация с Г. на личния му апартамент, като същите чули писъци, викове неопределено откъде. Тръгнал по ул. „****“ в посока другата улица и вървейки викането се засилвало. При пристигане на място видял, че Л.Д. е викала, пищяла, а на земята седяли ч.тъжител С. и още един по-възрастен мъж, като си държали блузите. „Дали преди този момент е имало някаква саморазправа аз не знам. Жената пищеше, а те се държаха двамата за дрехите. По-младият се изправи, а другият ме помоли да му подам ръка само да се изправи. Жената продължаваше да пищи, като я помолих да спре да пищи, защото в случая няма никакъв проблем нали.“ Свидетелят С. твърди, че не е видял наранявания.

От разпита на свидетеля Н.Б. се установява, че е посещавал ул. „****“, тъй като от няколко кооперации е ходил десетки пъти на скандали, побоища, но точно за този определен случай няма спомен.

От показанията на свидетеля Ц.К. се установява, че същият на 18.12.2020г. е посетил сигнала, след обаждане от страна на ****та на И.С., която му съобщила, че М.В. е нанесъл побой на *** й. Свидетелят К. е квартален на района и познава и двете страни в процеса. К. е работил по преписката, която е била образувана на основание сигнала за нанесен побой. В своите показания свидетелят К. твърди, че в момента в който е отишъл на място е забелязал, че по лицето на И. е имало белези от борба да речем, които най-вероятно са описани в медицинското.

От изготвената съдебномедицинска експертиза по материали от съдебно производство се установява, че при преглед на И. Д. С. в съдебна медицина от 14:15 часа на 18.12.2020г. са констатирани следните травматични увреждания: натъртване в областта на лявото око с оток, охлузване и кръвонасядане на горния клепач и зачервяване на лигавицата на очната ябълка; повърхностно оронване по върха на трети горен ляв зъб. Уврежданията са резултат на тъпи травми, може да са получени по време и начин, както се съобщава в материалите по делото начин – удар/и с юмрук в лицето и с коляно в брадата. Причинените на С. увреждания са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Така установената по делото фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Л.И.Д., Ц.К., Т.С. и Г.Т., както и от приетото заключение на вещото лице по изготвената съдебномедицинска експертиза.

Тези доказателствени средства, които съдът възприема като единна доказателствена група по отношение на повдигнатото обвинение за престъпление по чл.130, ал.1 от НК, защото ги намира за логични, непротиворечиви и взаимно допълващи се. Въпреки роднинството между ч.тъжител и сочените свидетели, непосредствеността на разказа на свидетелите относно възприемане на фактите, не поражда в съда съмнение за тяхната достоверност от една страна и от друга твърденията на И.С. и Д. се подкрепят независимо от показанията на свидетелите Т., С., К..

Дадените обяснения от подсъдимия В., като доказателствено средство

не притежават необходимата достоверност, за това че подсъдимият не е нанесъл юмручен удар на частния тъжител И.С., защото остават изолирани от останалите доказателства по делото.

С оглед анализа на тези доказателства съдът приема за безспорно доказано извършеното престъпление по чл.130, ал.1 от НК от страна на подсъдимия М.В. спрямо ч.тъжител И.С., като са налице признаците от субективна и обективна страна на престъпния състав, изразяващи се в засягане на здравето на С., чрез нанасянето на юмручен удар в лицето му, които действия са извършени с пряк умисъл от страна на подсъдимия В..

При наличието на установените предпоставки на чл.78а, ал.1 от НК и процесуалната възможност на чл.305, ал.5 от НПК, съдът признава подсъдимия М.В. за виновен по обвинението за престъпление по чл.130, ал.1 от НК и му наложи административно наказание Глоба в полза на държавата в размер на 1000 /хиляда/ лева. Това наказание е съобразено с характера на нанесената телесна повреда.

Съдът счита именно тази санкция за справедлива, като има предвид степента на засегнатите обществени отношения и зрялата възраст на подсъдимия, по отношение на когото едно такова наказание би указало едно превъзпитателно и възпиращо въздействие.

Относно предявения граждански иск, с оглед характера на телесната повреда, съдът намира, че е справедливо същият да бъде уважен за сумата от 1000 лева.

По отношение на другото обвинение за престъпление по чл.146, ал.1 от НК, съдът не намира, че са налице доказателства за което обоснова този си извод и липсата на категоричност обуславя постановяване на оправдателна присъда, и отхвърляне на гражданския иск за сумата от 500 лева.

Предвид изхода на процеса и на основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият М. В. В., следва да бъде осъден да заплати на ч. тъжител И. Д. С. сумата от 1500.00 лева за направените разноси за адвокатско възнаграждение, сумата от 40.00 лева за призоваване на свидетели, сумата от 200 лева за изготвената съдебномедицинска експертиза, както и държавна такса в размер на 92.00 лева за образуване на делото и държавна върху уважения граждански иск в размер на 50.00 лева по сметка на ПЛРС.

С оглед изложеното съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: